

Bilag.**Afsnit 4 af Betænkning afgivet af Automobil- og Vejudvalget af 1933
vedrørende Revisionen af Snekastningsloven.**

Medens almindelige Vejarbejder kan udføres til de Tidspunkter, hvor det falder belejligst, stiller Forholdet sig anderledes, naar Talen er om Snekastning, idet Forholdene som oftest nødvendiggør, at der snarest muligt med de til Raadighed staaende Midler træffes Foranstaltninger til at gøre Færdselsaarerne farbare. Som Følge heraf har det allerede i det 18. Aarhundrede været nødvendigt for Statsmagten at foreskrive Regler for Snekastning paa Vejene. De første Bestemmelser om Snekastning i Reskripterne af 9. Februar og 14. December 1770 paalagde Bønderne at rydde Vejene for den ridende Post og de senere Bestemmelser i Reskriptet af 17. September 1784 tillige for den agende Post. Ved Reskript af 30. April 1774 blev en lignende Pligt paalagt Købstæderne. Da denne Snekastning i et særligt Øjemed ikke var tilstrækkelig, blev der ved Forordningen af 13. December 1793 om Vejvæsenet i Danmark givet en almindelig Regel om Snekastning, som dog hurtigt viste sig ufyldstgørende og derfor allerede faa Aar senere blev afløst af et gennem Kancelliet under 20. December 1799 udfærdiget „Reglement angaaende Vejenes Vedligeholdelse i Danmark om Vinteren, især naar stærk Sne falder, eller Snefog indtræffer“.

Snekastningen paa Landet er efter Reglementet „en Forpligtelse, der til det Almindeliges og fælleds Nytte paaligger enhver Gaard- og Huus-Beboer, som grændser til Vejen“ inden for den ved Reglementet nærmere bestemte Afstand fra denne, saaledes at Inddelingen sker efter hele og halve Gaarde. „Beboere saavel af samlet som parcelleret Hovedgaardstakst samt Præste- og andre beneficerede Gaardes og Huses Beboere“ skulde ligeledes tage Del i Arbejdet „saaledes som det forholdsmæssigt efter Amtmandens paa lokale Omstændigheder grundede Forslag bestemtes“. Alle arbejdsføre Husmænd og Inderster skulde hver forrette 1 à 2 Dages Arbejde, naar Beboere af halve Gaarde forrettede 2 à 4 Dages Arbejde. I Købstæder skulde de Gader, igennem hvilke Landevejene løb, uopholdeligen ryddeligholdes af hele Byen enten ved lejede Folk, der betaltes af Kæmmerkassen, eller efter Fordeling paa samtlige Byens Indvaanere. Reglementet gjaldt oprindelig kun for Snerydning paa Landevejene og de ovennævnte Købstadgader, gennem hvilke Landevejene løb, men betragtedes efterhaanden i Praksis som gældende for Bivejene.

Som det heraf vil fremgaa, paalagdes der Landbefolkningen en Pligt til at forrette Snekastning som Naturalarbejde, og Paaligningen af Snekastningen skete ikke efter Beskatningsprincipper, men tilsigtede derimod en Ordning, hvorved hele det paa Landbrugs-ejendommene værende Mandskab kom til at deltage i Arbejdet. Snekastningen skulde i øvrigt foregaa saaledes, at hver enkelt skulde renholde en bestemt Vejpart.